

debita diligēcia se hēat in hijs
que ad deum pertinet. dicitur
enīm. i. pe. v. Hūiliamī sū po-
tēti manu dei. t. ij. thi. ij. Sol-
licite cura teipm probabilē ex-
hibere dō. vnde etiā huiusmoi
temptacō ē spēs irreligiosita-
tis. lxc tho. Terti⁹ eorum qui
pter intencōnem petunt vel fa-
ciunt que dicitur in diffinīcōis
declaracōne iterp̄tatiua tēpta-
cio. R̄itus eorū qui ex intencō
ne talia faciūt ut ibidē patuit.

Capitulū. xx.

Quinto dec̄o prohibe-
tur hic accidia cuius
apriūm est tristari de
obsequio diūmo. sicut carita-
tis est gaudere in bono diūmo.
a **T**ribi tria p̄ncipalē sunt vi-
dēda. p̄rio de quiditate et ma-
licia et origie accidie. Secūdo de spēb⁹. Tercio de remedijs.
Quintum ad prīmū scđ; tho.
2.2. q. xxxv. Accidia est f̄sticia
de bono diūmo qđ homo debet
facere. dicitur p̄mo tristitia s̄
nō quelibet. Est enim quedam
tristitia bō ut illa qua op̄atim
in serie proxīni sicut mia facit
tristai. et passionis cristi medi-
tacō. Similiter f̄sticia quam
habem⁹ de peccatis cōmissis in
contrīco e. Alia ē tristitia mala
in appetitu yndicte mordiato.

et constituit spēm p̄cāre vel
tristitia de bono p̄mī et facit
odū vel inuidiam. Sed tristi-
tia de bono dōmo cōstituit acci-
dia. dicitur. n. de bono dōmo id
est de bonis sp̄ualibus istis po-
tissime que hominem p̄ se ordinat
in deū ut sūt seruitutes deo exhibe-
de. corde. ore. vel opere. de qui
bus dictū fuit a primo p̄cepto
particulari usq; ad sextum. Et
sic etiā sunt omnia opera virtu-
tum. nō inq̄ tum circa talē ma-
teriam sed inq̄ tum ppter deū
facta et in deū relata. Ex quo
patet qđ ē accidia oris cordis
et operis. Quia quis tedium et
tristitia habere potest meditā-
di fidem. sperādi in deū. deū
diligendi quo ad eorū quo ad
os laudādo. orando. loquēdo
de deo et filia. Et in opere multi-
pliciter fit. Dicitur cōsequēter
quod homo debet facere. quia
si quis tristaretur de sp̄uali
bono ad quod quis non tene-
retur sub pena peccati venialis
aut mortalis. puta de p̄ficien-
do aliquo quod solū cadit sub
confilio nō esset accidia. Exem-
plum de iuuene euāgelico qui
tristis abscessit cū ei cristi dix-
it. Si vis p̄fectus esse vade et
vnde omnia que habes et da
pauperib⁹ math. xix. Sed b
que sunt radices et cause tristi-
tie. R̄ndetur qđ tres. Prīma cū

quis nō amat deū nec gaud;
in eo. ideo nō amat opa
spūalia. nec in eis gaud;. sed
tristatur. Secūda q̄ q̄s non
noscit vel nō adūtit vel nō me-
ditatur honestatem et utilita-
tem ac suavitatē spūaliū bono-
rū. ex hoc proueit q̄ non repu-
tat spūalia. sed ea vilia et qua-
simbil valencia estimat et tri-
ste ea facit et ea refugit. Tertia
q̄ seſus appreheſit spūale bo-
nū ut laborioſū et priuatiū de-
lectacōis ſeſibilis. et ideo ſeſua-
litas a spūaliū bono fugit ad de-
lectabilia ſenſualitatis. Et tal'
ſenſualitas interdū ad ſe tr̄hie-
raconem et volūtatem que tri-
ſtantur de ſpūalibus bonis et
diuīnis. Sed q̄re accidia
est peccm. Ex. ſcd; thō. triphici
de cauſa. Primo q̄ in ſe malū
est tristari de bonis optis qua-
lia ſunt diuīna. de talib⁹ ei ſū
ma oplacētia eſſ habēda. Se-
cūdo q̄ immediatus accidie
effectus est q̄ facit tediouſū et
grauem in ſpūalib⁹ diuīnis ope-
randis. Tertio q̄ multa alia
mala ex accidia ſequuntur in
ſpēb⁹ et effectib⁹ eius. Qn̄ veo
fit peccm. nō fm thō. vbi pri⁹
q̄ tristitia de bono ſpūali ali-
q̄ nullū est peccati ſed forte
defectus nature. ut q̄ op⁹ di-
uiuī ſolum cōſiliū et nullo
mō debitu. Secūdo aliquādo

mateia est meiti. Tercō aliquā
est viale. Quarto aliquā mōz
le. Pro quor̄ intellectu nōnd
primo q̄ in nob ſunt duo Pri-
mū ē caro ſue ſenſualitas fili⁹
beſtijs alijs. hoc dempto q̄ pe-
rōnem pōt frenari hec caro h;
oplacētia i luxuria i vanaglo-
ria In gula ira et i ſimilibus Et
h; tristitia de omnib⁹ que ſunt
cotraria carni ut p; inieumō.
oracōne. hūilitate. patiētia et
Secūdum est aia raconalis a
deo optio immediate creata q̄
naturaliter vellet būficari hec
desiderare deber; virtutes de-
um et būtudinē et ſpūalia bō
Et de solo pccō principaliter
tristai. Sicut etiā naturaliter
phi reperierūt et de hoc ſcrip-
ferūt et fides amplius instruit
Secūdo nōndū q̄ caro cō
eupiſcit aduersus ſpiritu et ſpi-
ritus aduſus carnem gal. v.
Qd idem ſenſit rō. vii. dicens.
vīo alia legē in mēbris meis
repugnatē legi mentis mee
Et idem quilib⁹ expitit. Ex-
pli gratia. Racō iub; diuītem.
vel religioſū ad matutinā ſur-
gere et p̄mū delectat racōe;
h; mollities lechi et calor corp⁹
tenet q̄ non vult ſurgere Ex
iſto cauſatur quedā tristitia
in ſenſualitate. vnde ſi apter
tale repugnatiam tristitia de
bono ſpūali veniat hōi ſubito

Inideliberate et oīno cōtra aut p̄ter voluntatem tunc est solū p̄mus motus et mere natuālis. Et q̄dū manet solum p̄m? et naturalis motus nullo mō depēdens a voluntate. tūc nullū est peccatum moris. sed defectus seu peccatū nature. quia nō est i potestate hōis dicēte b̄to au gustino. Nō est i potestate nostra quib; vñis tāgām. **E**t si homo statuit huiusmōi motum accidie racōne peccit incipit resistere racōne et voluntate. tunc illa r̄sistētia est sibi meritaria. Si c̄ sepe accidit q̄ homo sentit aliquod tediū in exercitio spūali racōe sensualitatis. quod tamē racōi displitit. ido etiam resistit conādo p̄ exercitiatia bona delectari in dñis pro posse. talis tristitia nō ē peccatū. quia in sola sensualitate cōsistit sed est materia meriti. q̄ voluntas detestatur eam. Si vero homo huiusmōi primo motu accidie nō cōsentiat scđm racōem plene saltem. nec sufficiēter se ei oppoit. postq̄ ipm percepit. sed voluntas aliquo mō ad sensum inclīata habet se cīr hoc negligēt et i resistēdo. tūc illa accidie est peccatū veniale si fuerit de opere debito. Et hoc est p̄ter negligētiā voluntatis que ei imputabilis ē. Et b̄m Cassi de institutis mōchorum.

etiam in perfectos viros cadit. si motus ille accidie pertingit usq; ad racōem. ita q̄ carne totaliter cōtraspūm p̄ualente et tristitia sic in racōne inualesce te q̄ ipa racō ex hoc cōsentiat in fugā et horrore a detectacōem boni spūalis dñi qđ hō facē te net. tūc ē p̄cēm mōrē. ut dicit sc̄us th. Cui⁹ racōe assiḡt. q̄ illud ē mōrē ex genere quod de se et scđm appriā racōem cōtrariatur caritati. si accidie huius mōi est talis. quia apprius effetus caritatis ē gaudium de do et de diuinis rebus cui cōtrariatur accidie que est tristitia de bono spūali i q̄tū diuinū. Exemplū in simili de cōcupiscētia ad ulteriū. quod de genere suo est p̄cēm mōrē. hec cōcupiscentia q̄dū est naturalis motus manus in sensualitate et nullo mō depēdens a voluntate. tūc nō ē peccatū. Si si hō ei r̄sistit apt' deū ē ei meritoriu. si vero voluntas nō cōsentit in opus nec in delectacōe. nō excludit occupiaz. si p̄mittit eā morari in aio. tūc vñialis fit culpa. si vero p̄tigat usq; ad racōe. ita q̄ racō supra ta cōsentiat in opus adulteriū fit culpa mortalitatis ita in p̄posito. Simile ē de ira. **E**quo ad iij. non principale notandum prout colligitur ex dictis gregorij et xij. moralium. Et ex phidoro

Primum

Preceptum

de summo bono a Cassiam de
viii. principalib⁹ vicens. et ex
wilh. in summa vition⁹ q̄ viginti
sunt sp̄es vel modi peccadi ac
cidie. Primum est origo aliorū
vic⁹ tepiditas q̄ vomitū pro
uocat. vñ apoc. iii. xp̄us dicit
Scio opera tua q̄ neq; frigi
dus es neq; calidus. sed q̄ te
pidus es et nec frigidus nec
calidus incipiā te euomere de
ore meo. Euomitūr cū in de tei
ore a labi pmittitur. huc fidutā
temptādi dyabolo p̄stat q̄
de multis tēptat tepidum. vbi
non feruīdū. Ex̄plum de olla
feruēti cuius mūscæ non inſident.
huc etiam h̄viem quasi otractū
facit. **Q**uia scđ; **V**ern. **F**orſitā
ido nō possum⁹ q̄ non multū
volum⁹. **S**ecund⁹ ē mollities
que est impatiētia dure rei de q̄
pū. xvij. Qui mollis et diſſo
lutes ē in opere suo frater est
opa sua dissipatis. et reperitur
comūter i delicate nutritis huc
ē culcitr̄ dyaboli. huc fac. ut hō
velut mūe⁹ glob⁹ ad ignē tri
bulacōnis liq̄scat. **T**erti⁹ som
noletia de qua pū. xix. **D**igre
do immittit soporē. et nimieta
teenim somni philere debet
auicule de māc canētes et galli
et inepia act⁹ dormiendi qui
p̄nt esse nimetas brutalitas
surgedi tristitia importunitas
et dormiēdi. **Q**uartus ē ociosi

Capitulū

xxx.

tas pū. xij. **Q**ui opatur terrā
suā saturabitur pamib⁹ q̄ aut
sectatur ocū stultissim⁹ ē. vbi
nō q̄ terra sive solū oris octo
fruct⁹ proferre p̄t sc̄; dei lau
dacōem. gratiar⁹ actōem. ora
conem. confessionē. verbor⁹ mo
dificacōez. abstinētiam. frater
nam correpōem. et fraternaz
eruditōem. **S**tultissim⁹ inqt
est stultus q̄ in vita negligit
necessaria vite celestis acqrere.
stultior q̄ vitam hostib⁹ expo
nit. stultissim⁹ q̄ aīam interfici
entes solet pascere. puta cor
pus et demonē. **Q**uitus est di
lacō ps. Tempus fatiēdi dñe.
dissipauerūt legem tuā. Tar
dant quidā ouerti. ali⁹ cōfitei
ali⁹ perfici. **A**d cōuerſione; h
accelerādam mouere debet
quāq; sc̄; mortis inētitudo luc.
xij. **V**os estote pati q̄ nesci
tis qua hora dñs vester rēturn⁹
fit. **S**ecundo multiplex bonū
inde prouemēs sc̄; vite iocūdi
tas. maior vñēdi et moriendi
securitas. pene maioris euasio.
et p̄mij multiplicitas. **T**ercio
periculū male ſuetudis iere.
xij. **S**i mutare p̄t ethiops
pellem suā et vos poteritis bñſa
cere cū didiceritis male facere
Quarto q̄ iniquus ē in deū. in
angelū. in ſeti in proximū sc̄;
illud aug⁹. peccor nō est dig
nus pane quo vescatur. **Q**uito

q̄ difficile est quē wre ad deū
dūti ambro. Pluēs īmuem̄ bap-
tismalē īnocētiā seruasse q̄ w-
ram penitenciā egisse. **S**extus
est tarditas. **S**icut enim acci-
diosus differt conuerti. sic tar-
dus tarde procedit ī opere īā
īnchoato p̄ū. xi. **S**icut acetū
dētabus et fumus oculis sic pi-
ger molest⁹ est hijs qui mis-
runt illum. **Q**uo contra terrere
deberet tēporis breuitas. malo-
rū ī malis strēuitas. a bono
rū virorū a mulierum sollercia
Septim⁹ ē negligētia ī hoc
cōsistēt q̄ hō non curat qualit̄
op⁹ īnchoatū fatiat vtr̄ bene
vel male. sed hoc solum cuāt ut
ab onere laboris īnchoati se ex-
pediat p̄ū. xxiiij. **D**iligēter ex-
erce agz tuū iere. xlviij. **M**ale
dictus qui facit opus dei negli-
genter alia līra habet fraudulē-
ter. **T**ales terrere deberet irrō-
lūt apum ī formicarum dili-
gētia ad corpus p̄priū ī dei ī-
tuitus. **O**ctau⁹ est īp̄seueran-
cia quā habet qui op⁹ īnchoa-
tū ad perfectū nō ducunt. **R**ue
saul deiecit. i. regū. xv. **A**d quā
vitādām xp̄us de cruce desce-
re noluit vñus math. xx viij. p-
seuerantia em̄ cib⁹ est dei ioh.
iij. **N**eus cibus est ut faciam
wlūtatem ei⁹ qui misit me ut
pr̄ficiā opus eius. huic demō
īnsidiatur gen. iij. **T**u īnsidia-

beris calcaneo eius. **N**ōn est
remissio ī eo em̄ est qui quoti-
die deteior efficitur. vrs⁹ fer-
uidus ī p̄mis. medio tepe tal-
get ī p̄mis prou. x. **E**gestatē
opata ē manus īmissa. manus
aut̄ fortū dñitias parat. **Q**uo
cōtra prou. iiiij. Justorum semi-
ta quasi lux splēdens procedit.
a crescit vſq; ad perfectū diem
Vbi nō quid sit p̄ficere vic⁹
simul omnia peccata p̄pōito di-
mittere a exercitia p̄ vita cōne-
vīcōrum necessaria. et acq̄ficio
ne virtutum apta īuxta suum
statū arripe. **D**ecimus ē dis-
soluto. dissolutus enim difficult-
atem īmuem̄ ī suo regimie-
se dimittit oīno absq; gubernā-
cōne sed ī illud prouer. xxij.
Eris sic dormiens ī medio ma-
rit a quasi sopitus gubernator
amisso clavo. **T**alis animū su-
um nō recolligit. **E**st ei tanq;
pulvis quem proicit ventus a
facie terre. a quasi dolium non
ligatum. hanc dissoluconem
greg. videtur wre īportū
tatem mentis qua mens ppter
tristitiae spiritualib; se īpor-
tune transfert ad delectabilia
corpo alia tediōle spiritualia ī-
plendo. **U**ndecimus est incu-
ria que suorum debitam curam
non habet. **C**ui opponitur di-
ligētia. īcuriosus sua nō colit.
cultu nō colligit a collectano

Primum

Preceptum

custodit. vñ versus. Non minor ē virtus q̄ querere pta tuei. Hoc vitio laborant qui audi ta nō curat memoie tr̄dere mē te vel scripto vel opere. Qui dilacerate ambulant a immūditiis sine racōe sustinēt. Cōtra quos est q̄ ordinate natura p cedit q̄ ortus interdum ē vir tus a q̄ exterioānotāt īteio rem īcuriā. **Duo decim⁹** est ignavia q̄ laboāt q̄ eligit poci us ī miseria magna pmanere. q̄ aliquātum laboris subire. Et videtur idē eē cum pusillamīmitate. Nā maḡnitas ē vir tus inclinās ad opeā magno honore digna sedm p̄m. iiiij. eth̄ corz. Presupco ē excessus. h̄ pusillamīmitas defectus est. sp̄aliter ī h̄is que sp̄aliter cadūt sub oſilio. Et sc̄d̄; th̄o. .2.2.q. cxxix. Pusillamīmis de ficit a ppozōne sue potētie dū recusat ad id tendere qd̄ est sue potētie cōmēsuratū. Et ide ē q̄ math. xxv. a luc. xij. Ser u⁹ qui acceptā pecunā dñi sui fodit ī terra. nec ē opatus ex ea. ppter quēdam pusillamīmitatis timorem punitur a dño. **Tercius decim⁹** ē īdeuo co sc̄z quedam ariditas spūalis a caretia feruoris mentalis de q̄ ī ps. Aia mea sicut terra sine aqua tibi. Et numei. xi. Aia nra arida est nihil respicūt oculi.

Capitulū

xx.

n̄i m̄si man. Oritur aut̄ aliquātum ex supbia que est quasi mons gelboe sup quem nec ros nec pluia deuo cois scđm Hern. descendit. Aliqñ ex defectu cibi spūalis ps. Aruit cor meū quia oblitus sum comedere panem meū. Aliqñ ex accidia nā alie creature otio īpiguātur. sed h̄ labore spūali. p̄. xm. vulta nō vult piger. Aia aut̄ laborātiū īpiguabitur. **Decim⁹** in quartus est tristitia ī diuino sc̄z offitio. Et gre. viōr vcare corporem qui ē circa p̄cepta q̄ pertinent ad cōmunē iustitiam. nō īquit aug⁹. ex tristitia aut necessitate q̄ hilare datorem diligat deus. ij. cor. ix. hoc vi cū est quasi ab sinthū positū ī esca dei. Itē cū oia a deo accepimus iustissimū est ut ei restituēdo lete seruiamus. Item p̄. xxv. Sicut tinea vestimē tota vermis ligno sic tristitia viri nocet cordi. **Decimus** in quintus tēdū vite quo d ali qñ orit ex dī amore a celestō patrie. Siē p̄t ī apostolo q̄ occupiuit dissoluti a eē cū xp̄o Aliquando ex malor̄ p̄sertim alienor̄ consideratōe q̄bus mū dus plenus ē. Eccl. ij. Teduit me vite mee vidētem mala eē vniuersa sub sole a cūcta vai tatem a afflictōe; spūs. Aliqñ ex vexātia tribulacōis p̄rie.

ij. corī. i. Sup̄ modū ḡuati su
m⁹ a sup̄ virtute ita ut tederet
ēc. nos v̄iuē. Aliqñ ex accidia.
q̄ tūc ē pccm⁹ q̄ pueit ex lōga
tristitia p⁹ quā non solū tederet
deo fuit etiā v̄iuē. Decimus
sext⁹ ē despeācō quā doc; aplūs
fugē p̄mitētes. ij. corī. x. Ne m̄
mia t̄stia absorbeātur hm̄o.
Decimus septim⁹ ē rācor q̄ qdā
mētis amaitudo otr̄ illos q̄ h̄o
mīnē wolut ad sp̄ualia exēctia
inducere. Expelū de mōcho ac
cidioso otr̄ platum amicato
Decimus octau⁹ est istabilitas
apōsti cū h̄o in dei seruicio diū
sa p̄poit q̄ mala attēptat q̄ fre
quēter p̄positū mutat non exī
potētia aut ex rāconabili causa.
h̄ ppter tediū qd̄ h̄; i eoꝝ exē
cucōe sp̄ualiū. Decimus nonus
est inq̄etudo corporis a istabili
tas loci ut apparet i multis. Vī
cesim⁹ est malicia qñ p̄p̄ tri
stidā quā q̄s h̄; in diuīmis itm̄
malus efficitur q̄ etiā sp̄ualia
modica a nulla estimat et etiā
o impūgt. **R**uo ad. i. prīci
pale nōndum q̄ pluā r̄media
sūt otr̄ accidiā. Prīmū ē cōsider
nacō detestabilitatis hui⁹ vicij.
ut appar; p̄mo in cōsideracōe exē
plor̄ oīm reꝝ laboratiū. nā in
vita carētib; sol. q̄ astra quoti
die ḡiz mūdi circueūt. i habēti
b⁹ vitā vegetabilē h̄be a arbo
res minīmū inīciū h̄ntes i mul-

tis adūb ad magnā quātitatē
puemūt In sensibilib; dīc. salo
mō p̄. vi. Nade ad formicā
o piger q̄ cōsiderā vias ei⁹ q̄ dī
sce sapiā; i malis h̄wib⁹ quot
sūt studia mūdo h̄tēdi. in boīs
h̄wib⁹ cēcilia q̄si apis argumē
tosa deo fuit. in āgelis boīs et
malis oīu a sūnt exercitīa. Se
cūdū ē q̄ tm̄ displiceat dō. vñ
apoē. ij. Quia tepidus es inā
piā te euomere. Cā b̄m glō. q̄
quādā securitatē accipiūt de bo
mīs aliq̄b; **T**ē luce. xv. Haudū
ē āgelis sup vno pccōre sc; fer
uido pm̄am agēte q̄ sup. xcix.
iustis q̄ nō indigēt pm̄asc; te
pide v̄iuētib; b̄m greg. **T**ē luce
xiiij. de fculnea dīr̄ in fructifera
Succide illā ut qd̄ ec. terrā oc
cupat **T**erciū ē q̄ accidia mul
tū plac; dyabolo. vnde math.
xij. Immūd⁹ sp̄us exiens ab h̄
mie iueniens domū vacātē va
bit a assūnt alios. viij. neq̄ores
se a m̄trātes habitāt ibi. Item
math. viij. demōes dixer̄t xp̄o
ficiis nos mitte nos in gregē
porcor̄. iob. xl. dīr̄ dormire. si
demō i loco calamip̄ qd̄ vacū
tas deſiḡtut **S**ecundū r̄medū
ē r̄ōbilis diuītas occupacōm̄ h̄
ordiata dīz eē t̄r̄ōbilis ut doct̄
exemplum i vita patrum vbi
beato athōmō accidia tempta
to angelus appariuit quem vi
dit p̄mo funiculū torquentem

Primum Preceptum

deinde orantem. deinde sporas texecem. et iter oracōi vacātem et sic facere anthonium iubentem cōī accidiam. Tertium est ut cum sentit tristitiam accidie quis interdū qrat bonā sotietatē cū q verisimiliter solū deo et lictis tractet lete Exemplū in vitas patrū vbi sepe illud fecerūt. In cuius figura legitur exo. xvii. q̄ iofue pugnante cōtra amalech. orabat mōyse leuās manus ad deū. cuius man⁹ erat graues. si hūc et aaron sustētabāt man⁹ ei⁹ ex vtraqz parte. Quartū ut hō se cogat ad exercitū spūalū que fastidit. Nā habitus delectabilis non nisi p actus interdū tristes multiplicatos acq̄ ritur ex. iiij. eth̄ cor. Rintū ut cu magno conatu q̄s mōretur dei tot beneficia et fiscōz ps. Renunt consolari aia mea credat qđ seq̄tuz. memor fui dei et delectatus sum. oport; aut hūc conatu magnū esse q̄r homo i tristitia cōstitutus difficulter talibus immoratur. Sextū ē exclusio p posse trū radicū accidie in pncipio capituli positz In cuius figura dicit leuic. vi. Iḡnis in altari meo semp ardebit quē nutrit sac̄dos subiētis ligna mane p singulos dies. Septimū est cōsideracio pene inferni et purgatoriū et bea-

Capitulum

.xxv.

titudinis q̄ expectamus sedm nostrū meritū vel demeritū. vñ in vitas patrū. quidā pater cōquest? est p̄i achilli accidā R̄ndit alter ideo pateis q̄r nō dum vidisti requiē celi nec pēnam infernū. Octauū a sumū remedū dei gratia ē ps. Viā mādatorum tuorū cucurri cū dilatasti cor meū. vnde i cant. Tr̄he me post te curremus in odore vngētorū tuorū Cā. i. ps. Errauū sicut ouis q̄ perīt aē

Capitulū. xi.

Sexto decimo prohibetur erubescētia xp̄m sequēdi et eius doctrinā in necessariis ad salutē. vñ luc. ix. ait. Qui me erubuit a meos simōes hūc filius hōi mis erubesc; cū wnerit in maiestate sua et pris et scōrū angelorū id ē ad modum erubescētis se habebit dices. nescio ws. si eut ait virgib⁹ fatuis math. xxv. et clausa est ianua. Tria sunt hic dicēda et vīdēda. Primo de v̄recūdia seu erubescētia bō. Secundo de mala de quib⁹ dicitur Eccī. iiiij. Est ofusio adducēs peccātū et ē ofusio gratiam et gloriā adducens. Terco de remediis male erubescētiae. Rintū ad. i. nōndū b sedm thō. 2. 2. q. cxliij. q̄ vē cūdia est timor de actu exprobabili factō vel siendo. Dicat